

CONCILIO VATICANO II

DECRETUM DE ACCOMMODATA RENOVATIONE VITAE RELIGIOSAE

1. Perfectae caritatis per consilia evangelica prosecutionem Sacrosancta Synodus praevie ostendit, in Constitutione cui initium est «Lumen gentium», a Divini Magistri doctrina et exemplis originem ducere et tamquam praeciarum signum Regni caelestis apparere. Nunc vero, de vita ac disciplina institutorum, quorum sodales castitatem, paupertatem et oboedientiam profitentur, intendit agere eorumque necessitatibus, prout tempora nostra suadent, providere.

Inde ab exordiis quidem Ecclesiae fuerunt viri ac mulieres, qui per proxim consiliorum evangelicorum Christum maiore cum libertate sequi pressiusque imitari intenderunt et suo quisque modo vitam Deo dicatam duxerunt, e quibus multi, Spiritu Sancto afflante, vel vitam solitariam degerunt vel familias religiosas suscitaverunt, quas Ecclesia sua auctoritate libenter suscepit et adprobavit. Unde e consilio divino mirabilis varietas coetuum, religiosorum succrexit, quae valde contulit, ut Ecclesia, non solum ad omne opus bonum instructa (cfr. 2 Tim. 3, 17) et ad opus ministerii in aedificationem Corporis Christi (cfr. Eph. 4, 12) parata sit, sed etiam variis donis filiorum suorum decorata apparet sicut sponsa ornata viro suo (cfr. Apoc. 21, 2) et per eam innotescat multiformis sapientia Dei (cfr. Eph. 3, 10).

In tanta autem donorum varietate omnes, qui ad proxim consiliorum evangelicorum a Deo vocantur eademque fideliter profitentur, Domino se peculiariter devovent, Christum sequentes, qui virgo et pauper (cfr. Matth. 8, 20; Luc. 9, 58) per oboedientiam usque ad mortem Crucis (cfr. Phil. 2, 8) homines redemit et sanctificavit. Ita caritate impulsi, quam Spiritus Sanctus in cordibus eorum diffundit (cf. Rom. 5, 5), magis magisque vivunt Christo et corpori Eius quod est Ecclesia (cfr. Col. 1, 24). Quo ferventius ergo tali sui donatione quae totam vitam complectitur, Christo coniunguntur, eo uberior fit vita Ecclesiae et apostolatus eius vegetius fecundatur.

Ut autem praestans valor vitae per consiliorum professionem consecratae eiusque necessarium munus in praesentis temporis adjunctis ad maius Ecclesiae bonum cedat, haec Sacra Synodus sequentia statuit, quae nonisi principia generalia respiciunt accommodatae renovationis vitae ac disciplinae religionum atque, propria indole servata, societatum vitae communis sine votis et institutorum saecularium. Normae vero particulares pro eorumdem congrua expositione et applicatione post Concilium a competenti auctoritate statuenda sunt.

2. Accommodata renovatio vitae religiosae simul complectitur et continuum redditum ad omnis vitae christiana fontes primigeniamque institutorum inspirationem et aptationem ipsorum ad mutatas temporum condiciones. Quae renovatio, sub impulsu Spiritus Sancti et Ecclesia duce, promovenda est secundum principia quae sequuntur:

- a) Cum vitae religiosae ultima norma sit Christi sequela in Evangelio proposita, haec ab omnibus institutis tamquam suprema regula habeatur.
- b) In ipsum Ecclesiae bonum cedit ut instituta peculiarem suam indolem ac munus